

Fjere og Tyvende Møde.

Fredagen den 6te November.

Forhandlingsprotokollen for forrige Møde blev oplæst og vedtagen.

Formanden: Forinden jeg gaaer over til Dagsordenen, skal jeg meddele, at Justitsministeren har tilskillet mig en Skrivelse med Udkast til Lov om en Forandring i Arveretten i den nedstigende Linie, og Udkast til Lov, angaaende den fremtidige Bestyrelse af Kjøbenhavn's Overformynderi, hvilke Udkast af ham ere forelagte Landstinget. Exemplarer af dem ville blive omdeelte til Thingets Medlemmer.

Jeg skal henlede Opmærksomheden paa, at der er omdeelt yderligere Ændringsforslag til den Sag, som nu er under Forhandling.

De ovennævnte Ændringsforslag ere saaledes:

Af Udvalget:

Til § 78.

Denne Paragraph affattes saaledes:

„Ved Brændeviin i denne Lov forstaaes ikke blot Korn- og Kartoffelbrændeviin, men alle Slags destillerede stærke Drikke. Saa skal og hvad i denne Lov er foreskrevet om Udsalg og Udfjænkning af Brændeviin gjælde om al anden stærk Drik, som er tilberedt dermed.“

Til § 99.

„Plakat 23de October 1822 §§ 5—7“ udgaaer.

Af Zahle:

§ 90 3die Passus udgaaer og istedetfor sættes:

„Handelslaugene i Aalborg, Odense og Helsingør ophøre strax ved denne Lovs Kundgjørelse; de nærværende Interessenter frigjøres

fra deres Laugsforpligtelser, men ere berettigede til indbyrdes imellem sig at fordele Laugets Eiendele.“ Som Følge deraf udgaaer i § 91 Ordene: „samt i de Kjøbstæder, hvor Handelslaug findes“; i § 93 i Titelen Ordene „den ikke laugsbundne“; i Texten Ordet „de“ foran „Kjøbstæder,“ og Ordene „hvor Handelslaug ikke findes“; fremdeles sættes i § 90 efter Ordet „gjalder“ Ordene: „fra 1ste Januar 1862“.

Man gif derpaa over til Dagsordenen, Fortsættelse af anden Behandling af Udkast til Lov om Haandværks- og Fabrikdrift samt Handel m. v. Det Utsnit, som sættes under Forhandling, dannedes af Lovudkastets § 13 med tilhørende Ændringsforslag.

Ordføreren: Principet i den foreliggende Paragraph er, som let vil sees, det, at, naar det tilføedes at drive Næring paa Landet, skal der betales derfor og i det Hele taget det samme som i Kjøbstæderne. Det er 2 Hovedregler, som denne Paragraph indeholder; den ene, at Gebyrerne skulle være de samme paa Landet som i Byerne, og den anden, at Betalingen i de 10 første Aar skal tilfalde Kjøbstædernes Kæmmerkasse, og først efter den Tid Communerne paa Landet. I forstnævnte Henseende har Udkastet den Bestemmelse, at denne Betaling paa Landet skal rette sig efter, hvad der er Regel for nærmeste Kjøbstad, saaledes at der betales det højeste Gebyr i Nærheden af Kjøbenhavn, og derefter i de større Byer, og mindst i de mindre Kjøbstæder; men forøvrigt skulle Regulativerne for Byerne ogsaa gjælde for Landet, i Henseende til, til hvilken Klasse hvert Næringsbrug skal henhøre. Der har været 2 forskjellige Meninger om dette Punkt i Udvalget. Fleertallet holder for, at Gebyrerne overalt paa Landet skulle være de samme, uden Hensyn til, hvilken Kjøbstad der var nærmest. Derved vil unægtelig en vis Lighed være tilveiebragt; og i Forbindelse hermed er der foreslaaet, at Gebyret skulde være det samme som i de mindste Kjøbstæder, altsaa det Halve imod Kjøbenhavn. Fremdeles skulle, ligesom Byerne have deres egne Re-